

Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: Jáchym Skála

Název práce: Současné výzvy izraelské bezpečnosti v kontextu sekuritizace hrozby Íránu

Obor/Rok: 2021

Autor/ka posudku (vedoucí/oponent): Irena Kalhousová, PhD

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	7
	Teoretický konceptuální rámec	30	20
	Metodologie, analýza argumentace	40	25
<i>Celkem</i>		80	53
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	9
	Styl	5	4
	Formální kritéria	5	5
<i>Celkem</i>		20	18
CELKEM		100	70

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

1)

Zásadní rozpor v této práci vidím v tom, že není jasné, jestli chce autor ukázat, že Írán představuje reálnou existenční hrozbu pro Izrael, či že se jedná o hrozbu vykonstruovanou.

Str. 53 „však z realistického pohledu a vzhledem ke zjištěným skutečnostem Írán skutečně jistou hrozbu představuje. Ať už vezmeme v potaz velice ostré rétorické výlevy nejruznějších iránských představitelů o tom, že Izrael vymažou z mapy či popírání holokaustu, aktivitu Íránských revolučních gard v bezprostředním sousedství Izraele nebo dlouhodobou iránskou podporu Hizballáhu, potažmo Hamásu. To vše z něj činí zemi, která nepochybně představuje bezpečnostní riziko pro Stát Izrael. **Cílem sekuritizačních snah Benjaminu Netanjahu je však z tohoto rizika vytvořit podstatně větší hrozbu, takovou, která ohrozí existenci židovského státu.**“

Str. 55

„Autor tudíž došel k závěru, že iránská hrozba byla a nadále i je reálná, zvláště pak, pokud by i přes případné obnovení platnosti jaderné dohody Teherán dokázal získat jadernou zbraň, a proto se **nedají** jeho [Netanjahuovi] snahy označit jako za **sekuritizační.**“

To je poměrně v rozporu s analytickou částí práce, která ukazuje jak Netanjahu využíval sekuritizace pro „vytvoření“ nepřítele.

2)

Autor se v analytické části věnuje převážně diskurzivní analýze na základě kritérii z metodologické části. Teorii sekuritizace se ale v analytické části prakticky nedotkne a to přesto, že na straně 17 je popsán sekuritizační proces. Ten ale v analýze později chybí.

3)

Diskuze o konstruktivismu je spíše heslovitá a jednotliví autoři jsou představeni velmi ve zkratce. Spíše, než o celkové představení konstruktivismu, se autor mohl pokusit podívat na to, jak se konstruktivismus staví k definici národního zájmu, včetně definice nepřítele, či existenční hrozby, což je termín, se kterým později autor pracuje.

4)

Historický přehled nabízí spíše heslovité představení problému. Autor by měl vysvětlit, proč se věnuje po roce 1979 období jen dvěma prezidentům – nabízí tato období odlišný přístup k Izraeli? Bylo by dobré také zmínit, že to není prezident, který má v Íránu rozhodující slovo v zahraniční a bezpečnostní politice. Na str. 26 autor zmiňuje historické

konotace (středověk), které ovlivnily Chomejního postoj k sionismu, aniž by ale vysvětlil, co tím přesně myslí. Autor také zmiňuje jen velmi okrajově vazbu mezi Íránem a Hizballáhem. Vzhledem k tématu práce by ale bylo vhodně zmínit, jakou roli hraje Hizballáh v bezpečnostní strategii Íránu, kde jeho rolí je právě prosazovat zájmy Íránu ve východním Středomoří.

Až na poslední odstavec nerozumím tomu, jak se podkapitola 3.4. vztahuje k výzkumné otázce a proč si autor vybral k popsání pouze toto období Netanjahuovi vlády, nikoliv dobu, kdy vládl 12 let nepřetržitě.

Vedlejší kritéria:

Problematická tvrzení:

str. 19 „Vzhledem k výzkumné otázce se teorie sekuritizace aplikuje na způsoby, kterými současní představitelé Izraele v průběhu poslední dekády vytvářeli a stále vytváří **z Íránu životního nepřítel**, jehož eliminace je zcela zásadní pro přežití Izraele.“

Izraelští politici nehovoří o eliminaci Íránu. Ale o tom, že je třeba Íránu zabránit v získání jaderné zbraně. To je dost podstatný rozdíl.

Str. 53 „Na jednu stranu Benjamin Netanjahu ve svých projevech využívá teorii sekuritizace k tomu, aby íránský jaderný program zpolitizoval a vytvořil z něho bezpečnostní hrozbu, s níž se bude muset celý svět nějakým způsobem vypořádat.“

Netanjahu nepoužívá teorii, ale pomocí teorie je možné jeho projevy analyzovat.

Str. 54 „íránského jaderného programu, který byl sice v roce 2003 oficiálně pozastaven“

Není jasné, jestli autor myslí vojenský jaderný program? Civilní ani oficiálně pozastaven nebyl. I dohoda JCPOA z roku 2015 je o kontrole a omezení, ne o zastavení civilního jaderného programu.

Některá tvrzení nejsou dostatečně ozdrojovaná.

Str. 33 „Je nutné dodat, že analytické výstupy hodnotící dokumenty jsou čistě z izraelské strany, neboť k nim nikdo jiný neměl přístup.“ – to autor ví, že k těmto dokumentům nedostaly přístup např. USA?

Ohledně údajné íránské nabídky na mír s Izraelem by bylo dobré uvést více než jeden zdroj.

Chyby:

Str. 36 Nikoliv strana „Kiduma“ and Kadima, v překladu Vpřed

**FAKULTA
SOCIÁLNÍCH VĚD**
Univerzita Karlova

Abstrakt: USA nejsou nejbližším spojencem Izraele od jeho vzniku, ale toto spojení se začalo formovat až v 60. letech 20. století.

Jazykově jsou některé věty díky své délce poměrně nesrozumitelné. Např. dosti klíčový odstavec ze strany 31-2 o iránském jaderném archívu.

Celkové hodnocení:

Autor předkládá práci, která má za cíl ukázat, jak Benjamín Netanjahu ve svých projevech pro mezinárodní publikum představuje Írán jako bezpečnostní hrozbu pro Izrael. Pro analýzu si autor vybral teorii sekuritizace.

Velká část práce je ale spíše popisná a samotné analýze se autor věnuje až na posledních 15 stranách. Deskriptivní části se týkají historického přehledu, který je ale spíše heslovitý a nevztahuje se k teoreticko-metodologické kapitole. Analytická část dobře komunikuje s metodologií, méně už s teoretickou částí.

Hlavní problém je, že není zcela jasné, k jakému závěru autor dospěl. Je Írán vykonstruovanou hrozbou, či nikoliv?

Výsledná známka: C

Podpis: